

Devem confessar que no's coneix cap medi eficaç pera combatre lo Lecanium. Se ponderen per totes parts moltes composicions més o menos ben combinades pera no perjudicar l'olivera, lo qual es molt difícil, perquè no's pot tractar aquest arbre de la manera que's tracten los demás. No obstant, encara que reprovant totes aquestes pulverisacions, podria ensajar-se d'estucar lo tronch y les branques invadides del mal per medi de la carbonilla en un 5 %₀, o per medi de l'àcid carbònic liquidat, però ab moltes precaucions.

Lo medi més eficaç, a nostre humil entendre, seria aclarir les oliveres qual interior es espès en demasia. Se guanyaria baix tots punts de vista; però això s'ha de fer ab molta parsimonia, a fi de que'l fret no penetri al centre de l'olivera, perquè li seria molt fatal.

FR. M. J. BLACHÁS

RARESES

L'agradable visita que ab motiu d'estudiar los terrers volcànichs d'eixa encontrada me feu l'actiu soci de l'INSTITUCIÓ CATALANA D'HISTÒRIA NATURAL y amich D. Antoni de Zulueta, dona lloch a n'aqueixa petita Nota, que poca importancia mereix.

Bé sab ell y altres amichs, que quan d'extrany (com diuen mos vehins) se troba en lo país, fa cap a casa; donchs bé: repassant eixos dies ab ell les meves colleccions, s'adonà d'una *Aureneta blanca*, y al retornar a sa casa m'escrivi demanant-me datos d'ella, per quant en una revista francesa (1) se dona compte d'un simil exemplar.

Lo públich s'adonà ab curiositat que aquest any hi havia algunes aurenets blanques; jo també vaig veure-n algunes voltes; però lo difícil era caçar-les, quan me comparegué un recado de Santa Pau, poble vehí, y lo diputat provincial y amich D. Pere Lloses m'enviava una d'aqueixes aurenets agafada en sa casa.

(1) *La Feuille des Jeunes Naturalistes*, n.º 396, pàg. 223.

L'aureneta que'ns ocupa pertany a l'especie *Hirundo urbica* L., es un mascle, y no sembla pas de l'any. Si bé es blanch el seu color, es un xich brut, y lo bech y potes són negres. S'agafà en una masia de Santa Pau los primers dies de Setembre.

Les aurenets blanques que voltejaven per la vila d'Olot sembla que formaven tres parelles.

D'animals albins o blanchs ne som vist altres, encara que són una raresa, entre ells una rata, que quan la dissecava l'amich Vayreda un gat la soptà, malmenant-la; un corb; y en la meua col·lecció hi resta una cardina o cadenera (*Vingilla carduelis* L.), que fou morta a Sant Esteve de Bas fa ja deu anys y sols conserva del tipò les plomes grogues de les ales.

RAMON BOLÓS

Olot, Octubre 1903.

Una excursió a Montserrat

Durant els dies 10 a 15 de Juny del present any vaig fer una excursió a l'històrica montanya, recorrent-la en sos indrets més principals y altres no molt visitats pels turistes a causa del perill que ofereixen per sa escabrositat excessiva.

En el curs d'aquestes expedicions hauria pogut recullir una verdadera exuberancia d'especies botàniques: la montanya estava feta un jardí. Però com no duya eynes a propòsit, vaig limitar-me a recullir alguns moluschs, que mon bon amich el notable malacòlech en Joseph Maluquer tingué l'amabilitat de classificar.

Els millors exemplars procedeixen del nou camí directe del monastir a l'ermita de Sant Joan, y alguns del camí de Collbató.

Veus-aquí la llista dels dits moluschs terrestres:

Hyalinia farinesiana, Bourg.

» *stachadica*, Bourg.

» *nitens*, Agass.